

[Thestrup.]

skud skaffes jo ved en stærk beskatning, men under fuld beskæftigelse vil lønmodtagerne være i stand til at skaffe sig kompensation for den stigende skat, der pålignes dem. Professor Jørgen Pedersen påviser i en artikel i *Finanstidende* af 20. november 1959, at beskatningen har medvirket til en forstærkning af inflationen her i landet og en svækkelse af den internationale konkurrenceevne. Den samme betragtning gør den svenske nationaløkonom, bankdirektør, dr. Marcus Wallenberg gældende, når han i et foredrag her i København for nylig sagde, at virkeligheden for tiden er af en sådan beskaffenhed, at skattestigninger ikke har den virkning, som man efter gammel finanst teori endnu tror de har. Der bliver tale om kompenserende pengeindkomster, når skattetrykket forøges i et samfund, hvor den fulde beskæftigelse må bevares.

Den anden grund, jeg vil nævne, der taler imod den stærke beskatning af arbejdsindkomst og overbalancering af budgettet, er, at en sådan politik virker hæmmende på initiativ og arbejdslyst. Derfor er det netop, at oppositionen lægger så stor vægt på en nedsættelse af de direkte skatter.

Må jeg begynde med et ganske simpelt, jævnt argument. Hvor mange af dette høje tings medlemmer har ikke selv fra mennesker med beskedne arbejdsindtægter hørt den udtalelse, at det ikke kan betale sig at tage overarbejde, fordi skatterne er så høje, at man får for lidt ud af denne særlige indsats? Så kan vi så meget det skal være søge at påvise, at det altid kan betale sig at arbejde. Uviljen mod de høje skatter forstærkes og svækker arbejdslysten.

Over for tanken om en lettelse i de direkte skatter med det formål at ændre denne indstilling, hævder man fra den høje regerings og dens partiers side, at en lettelse af de direkte skatter vil give et forhøjet forbrug, som medfører inflation. Naturligvis kan ingen af os se, hvad der ligger gemt i fremtidens skød. Vi har kun skøn og formodninger, men ingen sikkerhed. Jeg kan imidlertid ikke se rettere, end at vort skøn — skønnet, der går ud på, at en skattelettelse vil have en stimulerende virkning på

arbejdslyst og initiativ — har mere sandsynlighed for sig end skønnet, der går ud på, at det vil føre til inflation.

Vi må også se på, hvordan arbejde og initiativ beskattes i andre lande, og navnlig har det naturligvis interesse at konstatere, om beskatningen er anderledes i de lande, hvormed vi nu indtræder i et skærpet konkurrenceforhold efter dannelsen af de syv. Den svenske Skattebetalernes Förening har for nylig udsendt en lille bog, hvori man sammenligner beskatningen i en række vesteuropæiske lande. Danmark er ganske vist ikke med, men på grundlag af bogens oplysninger kan man, når der tages hensyn til, at det for begge landes vedkommende er indtægten inden fradrag af skatter, der er tale om, få et indtryk af forskellen i beskatningen af en arbejdsindtægt i f. eks. Storbritannien og Danmark.

Jeg vil om de tal, jeg nu nævner, gerne sige, at jeg har fået dem beregnet af andre, og at jeg gerne vil stille disse beregninger til ministerens disposition, således at de kan blive fuldt kontrolleret. Disse tal har også overrasket mig. En ugift skatteyder med 9 000 kr. i årsindtægt beskattes med 774 kr. efter engelske satser, men med 1 529 kr. efter danske satser. En gift barnløs skatteyder med 10 000 kr. i indtægt skal i England udrede 600 kr. i skatter, men 1 625 kr. herhjemme. Har den gifte skatteyder et barn og tjener 12 000 kr., må han trods børnetilskud betale 1 857 kr. her i landet, men kan i England nøjes med 324 kr. Har skatteyderen 2 børn og en indtægt på 16 000 kr., skal han her i landet aflevere netto 2 694 kr. til skattevæsenet, men kan i England nøjes med 480 kr. For en skatteyder med 2 børn og en indkomst på 30 000 kr. inden skattefradrag, er skatten 8 366 kr. herhjemme og 4 272 kr. i Storbritannien, og for en indkomst på 40 000 kr. under tilsvarende forudsætninger 12 809 kr. i Danmark og 7 280 kr. i Storbritannien.

Jeg er bekendt med, at omkring ved 50 000 kr.s indtægt ændres forholdet. Så bliver Englands beskatning stærkere end vor. Jeg er også klar over, at den indirekte beskatning i England er stærkere end hos os, og at de sociale forhold måske giver nogle fortrin til vor befolkning. Men jeg beder om, at man vil overveje, om det dog ikke vil